

Християнското семейство – традиции и ценности

Мартин Кръстев, X «Б» клас

Дълбоко съм убеден, че семейството и неговото единство са едни от изконните добродетели на българина, съхранени през вековете. Има и такъв ден в календара – на християнското семейство. Неговото значение е да напомни какво трябва да бъде то, да се преосмисли значението му в днешния забързан век.

Способността на моята баба да разказва увлекателно се претвори в една книга със заглавие «Корени», където е проследен животът на седем поколения от нашия род. Моите прадеди се напуснали Тракия в началото на двадесети век. Оставили са своите красиви къщи, защото предпочели да съхранят живо семейството си и да емигрират до красивото ни Черноморие.

В детството си имах щастието да живея в един дом заедно с още четири поколения. В най-ранните ми спомени са се запазили топлината и спокойствието в голямото семейство.

Но най-хубавото предстоеше в края на седмицата. Почивните дни прекарвахме най-често сред природата – в хижи, за риба, в красивите кътчета на последната част от Стара планина, наречена Коджа Балкан, спускаща се към морето, подмамена от неговата бяла ласка. И днес все още пред очите ми е голямата поляна на «Орлов камък». Тревата е толкова зелена и мека! Шумът на водопада те кара да се пренесеш в друг, приказен и нереален свят. Дърветата наоколо – вековни и огромни, гордо протягат клоните си, а дядо ми връзва плетена люлка на тях. Тук е семейството ми, приятелите, които мама е поканила, всички се смеят и се забавляват. А как пука огънят, разпален от дядо, и колко хубаво ухае скарата, която двамата с татко приготвят!

Особена атмосфера в нашето ежедневие и днес внасят традиционните от векове празници. Те са изпълнени с ритуали, които говорят за нравствения облик на нашия народ, съхранил много ценности през хиляда и триста годишната си история. Във всеки един от тях е вложено нещо много свято и ценно. Според мен те придават традиционната духовна култура на семейството.

С Коледа е свързано началото на обредната година. Мечтая и днес за този зимен празник! Той внася у дома особен аромат – на истинска елха, която украсяваме всички с особено настроение. Лъскавата ѝ украса е на много десетилетия, но и всяка година ние добавяме още нови и интересни играчки. Вълшебни са старите фигури, ароматните свещи, яркият блестящ връх, а в ниското, в основата на елхата, е стгшена малката фигура на Дядо Коледа, който с добрите си весели очи отново ме гледа обещаващо. Кога ще ме погледят, ако не на този голям и светъл празник! Всички се усмихват, весело е. Трапезата е отрупана с традиционни ястия. Препечената златиста погача е топла и дъхава, украсена с венец от пуканки, а вътре в нея се крие сребърна пара – желан късмет за всеки един от нас. Масата е озарена от светлината на запалените свещи като обещание за много здраве, топлината и берекет в идващите дни. И колко е хубаво, че всички сме заедно и колко обич има в очите ни! Пъстрата сурвачка от дрян е в ръцете ми и с думите, които знам от времето, когато се учех да говоря, аз пожелавам здраве на всички у дома. И отправям молитва това да се сбъдне. Земята се облича със сняг, става бяла и чиста и ми внушава, че и хората са с чисти помисли. От свещите летят искри. Те не са обикновени – това са искрите на радостта, на удоволствието, че сме заедно, на неповторимия човешки дух, живял в мир и любов. Домът е пълен с изобилие, земни плодове, с много обич и щастливи мигове.

В традиционната духовна култура на семейството ни се споделят и други празници. Във всеки един от тях народът ни е влагал своята надежда. Свети Атанас гони студа, като отива в планината, облечен в бяла копринена риза и вика: «Иди си зимо, идвай лято!». На Цветница всички хора се радват на възраждащата се природа. А на Великден, най-светлия празник – козунаците ухаят, украсени със стафиди и бадеми, яйцата са боядисани в ярки цветове! Вековната традиция не се е променила и с красотата и символите си ни учи да се прекланяме пред нея. В този празник най-много харесвам мисълта, че Бог е възкръснал, за да помага на хората и да прави добро. Спомням си празника на Вяра, Надежда и Любов и на майка им София. Този ден е тържество на християнското семейство.

Днес гледам с други очи на живота. Продължавам да искам да живеем нормално, като по-често си показваме колко се обичаме, колко ни е нужно семейството. В душата си имам много въпроси, които търсят отговор.

Ние, съзряващите момчета и момичета, започваме да откриваме в себе си своите способности, наследени от нашите деди и копнеем да ги развиваме. Под ненатрапчивото влияние на семейството се подготвяме за живота. Учим се на гражданско съзнание, състрадание, себеотрицание, искаме да бъдем добронамерени, но за съжаление животът ни поднася своите предизвикателства и въпроси, на които понякога не намираме отговор. Поглеждаме по-задълбочено на реалността, макар че възрастните не го долавят. Наивно е да си мислим, че можем да направим целия свят добър и прекрасен. Тъжна картина са просяците по улицата, бързащите, затворени в своя свят хора с трескави очи, застиналият в странна, отнесена усмивка млад човек, говорещите сами на себе си люде...

И моето семейство е преодолявало дни, изпълнени с мъка и тъга, имало е мигове на пропуснато щастие, но живеем с достойнство. У дома се знае, че трябва да вървим по житейския си път с увереност и сила, с готовност да подадем ръка с добри помисли на хората, намиращи се извън «нашите граници».

Съвременното семейство е «Ноев ковчег» в потопа на живота. Родителите ни работят много, за да живеем човешки. Въпреки това то е единственото място, където се възпитават здрави семейни добродетели – любов към ближния, вяност към традициите на дома, трудолюбие, целомъдрие, обич към хората.

На някои може да се стори, че такива семейства няма. Те наистина не се срещат често, но ги има. Във всеки дом трябва да гори кандилото на вярата, обичта и благочестието.

Всеки от моите връстници иска бързо да порасне, да подражава на родителите си или на друга избрана личност. Малкият ми опит ми подсказва, че понякога се случват неща, които не можем да направляваме. Въпреки това дълбоко съм убеден, че в нашия свят няма място за жестокост. Нека всеки обуздае лошите мисли, които нарушават мира и хармонията! Нашите семейства са заложили в младата ни природа стремеж към всичко свято.

Трябва да бъдем щастливи, че имаме семейства!